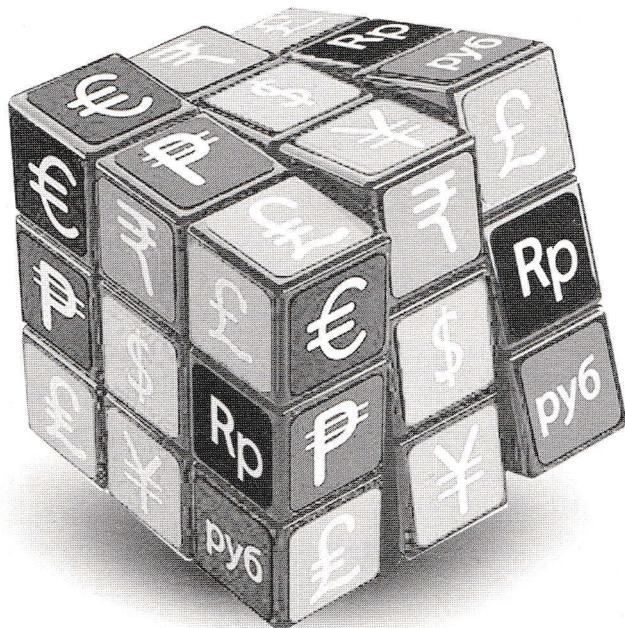

COSMIN BAIU

analiza finanțiară pe înțelesul TUTUROR

INTRODUCERE.....	8
CAPITOLUL I. AVEREA (ACTIVUL)	13
1.1. Activul imobilizat.....	16
1.1.1. Terenurile și clădirile.....	17
1.1.2. Imobilizările în curs.....	23
1.1.3. Echipamentele și mijloacele de transport.....	25
1.1.4. Creanțe Imobilizate/Participații la capitalul altor societăți	35
1.1.5. Imobilizări necorporale (Fond de Comerț/Goodwill/Marca).....	37
1.2. Activul circulant.....	37
1.2.1. Stocurile	38
1.2.2. Creanțele	47
1.2.3. Disponibilitățile bănești.....	56
CAPITOLUL II. DATORIILE (PASIVUL)	61
2.1. Capitalurile proprii ale societății.....	64
2.2. Împrumuturile pe termen mediu și lung.....	74
2.3. Datorii pe termen scurt (<12 luni).....	80
2.3.1. Datorii către Furnizori.....	80
2.3.2. Datorii pe termen scurt la instituții financiare	85
CAPITOLUL III. INTERPRETAREA CONTULUI DE PROFIT ȘI PIERDERE.....	93
3.1. Venituri și cheltuieli din exploatare; Rezultatul din Exploatare.....	93
3.2. Veniturile și cheltuielile financiare; Rezultatul Financiar	105
3.3. Profitul Brut și Profitul Net.....	112
CAPITOLUL IV. PRODUSE FINANCIAR-BANCARE: DESCRIERE, ANALIZĂ, EXEMPLE	114
4.1. Creditele pentru capital de lucru.....	115
4.1.1. Linia de Credit.....	115
4.1.2. Creditele sezoniere	121
4.1.3. Credite de scontare facturi, descoperit de cont temporar.....	123
4.1.4. Factoring cu regres și fără regres	124
4.2. Creditele pe termen mediu și lung.....	128

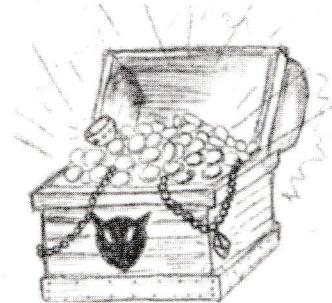
Respect pe	4.2.1. Creditul de investiții.....	128
	4.2.2. Leasingul finanțier.....	136
	4.2.3. Leasingul Operațional	149
CAPITOLUL V. ANALIZA FINANCIARĂ ÎN FUNCȚIE DE TIPUL ACTIVITĂȚII DESFĂȘURATE.....		152
5.1. Analiza companiilor ce activează în domeniul agricol	152	
5.2. Analiza companiilor ce activează în transport și distribuție; particularitățile magazinelor on-line	163	
5.3. Analiza companiilor industriale; particularitățile companiilor de construcții; activități hoteliere	174	
CAPITOLUL VI. SFATURI PENTRU ANALIȘTI ȘI ANTREPRENORI.....		185
CONCLUZII.....		196

AVEREA (ACTIVUL)

Din cele mai vechi timpuri cunoscute și până în prezent, oamenii au luptat pentru a dobândi. Motivația din spatele acestei voințe poate fi extrem de diferită, de la dorința de a avea hrana, dorința de a demonstra succesul, mergând până la vanitatea de a asocia succesul cu averea.

Averea poate îmbrăca forme multiple și are un caracter relativ, funcție de subiectul care o analizează. De aceea poate constitui o avere sufletească pentru cineva bradul sădit în grădină în ziua nașterii primului copil, iar pentru vecinul său doar o sursă nedorită de umbră. Averea unui fermier poate constitui tractorul în care și-a investit toate economiile, însă pentru un corporatist bine plătit dintr-un mare oraș el nu va valora niciodată mai mult decât greutatea lui în fier sau costul de oportunitate al vânzării lui forțate, în regim de urgență.

Eu cred și susțin această **voință a omului de a-și dobândi avere**, care îi însoțește întreaga existență, încă de la primii pași (ați observat copiii cum își împart jucăriile și cum își marchează zonele de influență?!). Această forță vitală care pune în mișcare corpul omenesc și îl scoate din zona de confort și pasivitate, determinându-l să acționeze într-un mod în care chiar și individului i se pare de necrezut, este ceea ce pune economia în mișcare, este motorul din spatele progresului.

Desigur, există școala antică a stoicismului, există abordarea vieții ca suferință în filosofia budistă sau screrile lui Arthur Schopenhauer, însă acestea nu oferă întotdeauna o măngâiere pentru omul aflat în căutarea sensului vieții, întrucât neagă existența unui creator final al universului și îndeamnă doar la liniște, izolare, contemplare, purificare și aşteptarea cu demnitate a sfârșitului. Toate acestea sunt îndemnuri aflate de altfel în deplină opozиtie cu natura umană!

Aș mai face aici doar o scurtă paranteză sau observație, legată de acest subiect. Prințul Siddhartha – cel care va deveni cunoscut mai târziu drept Buddha, Iluminatul – s-a născut și a crescut într-un palat, ca fiu al unui rege de importanță locală. S-a bucurat de toate plăcerile posibile, derivate din avere și puterea deținută, a fost căsătorit și a avut un fiu. După care, în jurul vîrstei de 30 ani a renunțat la tot, abordând o viață de ascet itinerant. Arthur Schopenhauer, promotor

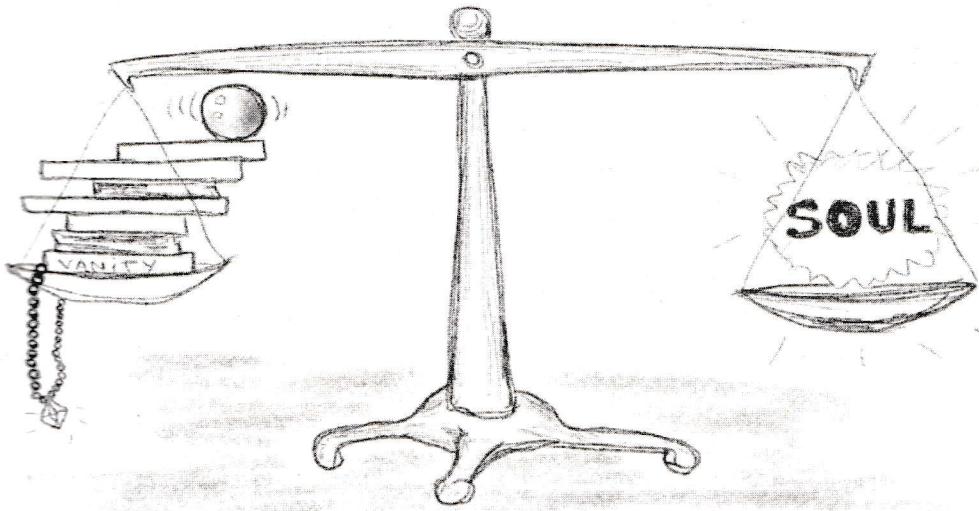
și el al vieții ca suferință, nu a fost nevoie să lucreze formal aproape întreaga sa viață, el provenind dintr-o familie înstărită. Sunt doar două exemple (există multe altele), care demonstrează faptul că de cele mai multe ori în lumea modernă, melancolia și tristețea, dorința de a renunța la tot și toate, depresia socială și metafizică apar în societatea avută, indivizi care au avut sau primit tot ce și-au dorit vreodată, fără să lupte pentru aceasta, fără muncă, devenind inutili pentru societate și poate pentru ei însăși. Să ne îndreptăm acum atenția spre mediul rural, acolo unde încă din copilărie individul înțelege că și cel mai lipsit de valoare obiect a fost obținut în condiții grele de muncă, iar achiziția acestuia a fost rezultatul a multiple analize de cost de oportunitate din partea familiei. Ce forță vitală, ce voință are un individ crescut în aceste condiții, ce sacrificii este dispus să facă pentru a deveni ca individ, sau pentru a-și acumula averea materială sau spirituală?! Ar accepta cu ușurință un asemenea individ să renunțe la tot și toate și să se întoarcă la starea inițială, la lipsuri și sărăcie? Greu de crezut. Pentru că în sărăcie rareori există o bogată trăire spirituală, aceasta fiind ștearsă, anihilată de gria zilei de mâine.

La extrema cealaltă, se află desigur indivizii obsedați atât de mult de a deține bunuri sau putere, încât sfârșesc prin a se identifica complet cu acestea, pierzându-și complet Sinele și devenind ei însăși niște obiecte fără valoare umană. Se întâmplă, vedem în jurul nostru asemenea exemple patologice – și chiar dacă poartă costume costisoare sau dețin funcții impresionante – asta nu îi face mai puțin periculoși pentru cei din jur. În spatele acestor caractere există de obicei personalități slabe, simpliste, traumatizate, cărora viața le-a dat șansa evoluției pe scara socială cu mult peste potențialul lor limitat.

Tocmai de aceea, putem noi oare condamna și înfiera faptul că lumea modernă și-a simplificat definiția averii personale sau a devenirii spirituale la – de exemplu – deținerea ultimei generații de iPhone? Și acela pe datorie, finanțat pe 1-2 ani de operatorul de telefonie, cu plata în rate? Că noțiunea în sine de „avere” înseamnă pentru tot mai mulți oameni deținerea unor active de natură casnică, cu o durată maximă de viață de 2-3 ani?

Partial, da, încrucișat omul modern are posibilitatea de a alege către ce își îndreaptă focusul interior. Da, poate să își concentreze întreaga atenție asupra unui mix de obiecte (mobilier Ikea, tablete, televizoare ultra-plate, hamburgeri McDonalds), activități repetitive și automate, determinate de mersul zilnic „la serviciu”, sau poate să încerce să își dezvolte continuu personalitatea și Sinele interior, să descopere cât mai mult din tot ceea ce înseamnă timpul și spațiul, istoria omenirii și a religiilor, filosofia sau arta. Și nu mă refer aici la cărțile de pseudo-dezvoltare personală care însotesc inexpugnabil lumea corporatistă aflată în lipsă permanentă de timp, ci la o cultură temeinică și solid construită, ca și cheie a

educației forței spirituale și a voinței cu care suntem înzestrați din naștere. Averea materială neînsoțită de o avere spirituală proporțională, determină derapaje puternice ale personalității, creând monstruozități nu doar periculoase pentru subiecții în sine, ci și pentru cei din jur.

Să luăm exemplul unui individ complet lipsit de cultură și chiar și de inteligență, care însă fie moștenește o avere considerabilă, fie o generează, dintr-o întâmplare, cum ar fi din cumpărarea și vânzarea de terenuri într-o perioadă de creștere agresivă a prețurilor acestora. Credeți că acel om își va vedea liniștit și anonim de viață, cheltuindu-și averea într-un cerc restrâns de prieteni și cunoscuți? Nimic mai fals! Acest om își va asocia imediat o dimensiune spirituală și intelectuală cel puțin la nivelul averii pe care o deține, va afișa o imagine publică a opulenței combinată cu pseudo-învățături și povești pentru cei mai puțin norocoși, mimând în mod grotesc imaginea publică a unui mic rege sau guru spiritual, trimis al Creatorului pe Pământ. Am cunoscut asemenea oameni în perioade de creștere agresivă a economiei și credeți-mă, nu ați vrea să fi asistat alături de mine la prăbușirea lor, când nu înțelegeau nimic din ce li se întâmplă și rupeau disperați și deznađăjduiți hârtiile prin care Banca încerca să le mai dea o nouă șansă prin restructurarea creditelor în sold...

Revenind acum la domeniul economic, știința economică a primit sarcină dificilă de a clasifica și standardiza modul în care averea este interpretată și descrisă pentru toate categoriile de indivizi și companii, pentru a ușura analiza și interpretarea acesteia, rapid, de către fiecare observator sau analist. Procedând astfel, un analist finanțiar poate înțelege și emite opinii aproape imediat cu privire la averea oricărei companii, indiferent de domeniul de activitate, de la agricultură și comerț, la industrie și servicii. În contabilitate, noțiunea de avere a primit denumirea de **ACTIV**, devenind o componentă a bilanțului întreprinderilor.

Componentele principale ale **Activului** conform definiției contabile sunt:

- **Activul Imobilizat**, respectiv averea a cărei durată de viață este mai mare de 12 luni;
- **Activul Circulant**, respectiv averea perisabilă, a cărei durată de viață este prevăzută a nu depăși 12 luni de la momentul intrării în patrimoniu.
- **Conturile de regularizare și asimilate**.

1.1. ACTIVUL IMOBILIZAT

Activul imobilizat conține totalitatea brevetelor, licențelor, mărcilor, terenurilor, clădirilor, a echipamentelor și mijloacelor de transport (vehicule), a participațiilor la capital și a creațelor imobilizate pe care le detine o companie.

Pe scurt, componentele activului imobilizat reprezintă mijloacele prin care compania realizează plus valoarea, profitul, reușind să producă bunurile și serviciile care o diferențiază în piață.

Avem 3 categorii principale de Imobilizări:

- **Imobilizări necorporale/intangibile** (cheltuieli de constituire, concesiune, brevete, licențe, mărci);
- **Imobilizări corporale** (terenuri, clădiri, mijloace de producție și transport)
- **Imobilizări financiare** (titluri de valoare, participații la capitalul unor societăți, creațe imobilizate etc.)

Întrucât această carte nu se dorește a fi un alt volum didactic de contabilitate, vom trece mai jos la prezentarea principalelor categorii de Imobilizări, întâlnite cel mai frecvent în practica finanțieră.